

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 3/9/24

תאריך: 26.3.2026

בפני חברי הוועדה:

עו"ד אפרת רוזנבלט, יו"ר - נציגת שר המשפטים

ד"ר יהונתן דבש - נציג מועצת הפסיכולוגים

ד"ר רוברט אפשטיין - פסיכולוג בשירות המדינה

הקובל:

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ עו"ד יונתן ברג

נגד

הנקבל:

הפסיכולוג שאול בן פורת

ע"י ב"כ עו"ד דנה קובלסקי, עו"ד יוסי ביטון ועו"ד רז משגב

החלטה לעניין הטלת אמצעי משמעת על הנקבל

רקע

1. לפנינו שלב גזירת אמצעי המשמעת בעניינו של הנקבל, לאחר שניתנה הכרעת דין מרשיעה ביום 30.11.2025.
2. על פי הכרעת הדין, הורשע הנקבל בשורה של הפרות מקצועיות ואתיות הנוגעות לליבת עיסוקו כפסיכולוג, ובכלל זה עריכת חוות דעת בעניינה של אם מבלי לפגשה ומבלי לבדקה, הסתמכות על תשתית עובדתית חלקית באופן המעורר קושי של ממש ביחס לאובייקטיביות המקצועית, ביצוע תצפית בילדים ללא הסכמה כנדרש וללא תיעוד מתאים בזמן אמת, ואי עמידה בחובות תיעוד מקצועי כנדרש.

3. הקובל עתר להטלת אמצעי משמעת מחמיר, ובמרכזו התליית רישיון בפועל למשך שנתיים, בצירוף פרסום ההחלטה ושמו המלא של הנקבל, תוך הדגשת חומרת המעשים, הפגיעה באמון הציבור והצורך בהרתעה.
4. מנגד, הנקבל עתר להסתפק באמצעי משמעת מתון של אזהרה או נזיפה. בטיעונו הדגיש את חלופת הזמן הניכר מאז האירועים, את עברו המקצועי הארוך והנקי, את היעדר עבר משמעותי, ואת הטענות (אשר נדחו זה מכבר) בדבר פגיעה בזכותו להתגונן. עוד טען כי פעל על בסיס החומר שעמד בפניו באותה עת, וכי אין להחיל עליו בדיעבד אמות מידה מחמירות יותר.

המסגרת הנורמטיבית

5. נקודת המוצא היא כי משניתנה הכרעת דין מרשיעה, אין בשלב זה מקום לשוב ולבחון את עצם האחריות המשמעתית. הדיון מתמקד בשאלת אמצעי המשמעת הראוי, על יסוד הממצאים שנקבעו.
6. הדין המשמעותי במקצועות מוסדרים אינו נועד להעניש בלבד, אלא בראש ובראשונה להגן על הציבור, להבטיח רמה מקצועית ואתית נאותה ולשמר את אמון הציבור במקצוע: על"ע 2531/01 **שמעון חרמון נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו**, נח(4) 55 (2004) "מטרתו העיקרית של דין המשמעת איננה לענוש את העבריין אלא לקבוע באיזו מידה הוא עודנו ראוי לאמון הציבור בעיסוקו המקצועי". עקרונות אלה עוגנו בפסיקת בית המשפט העליון, בין היתר ב- ע"א 50/91 **סבין נ' שר הבריאות וב- ע"א 77/88 צימרמן נ' שרת הבריאות**.
7. בצד זאת, אמצעי המשמעת נגזר באופן אינדיבידואלי, תוך איזון בין חומרת המעשים לבין נסיבותיו האישיות והמקצועיות של הנקבל. כך נקבע, בין היתר, ב- ע"ש (מחוזי ירושלים) **5078/06 ד"ר אייל נס נ' שר הבריאות**.
8. אשר לשיהוי: הפסיקה הכירה בכך כי חלופת זמן משמעותי עשוי להוות שיקול לקולא בגזירת אמצעי המשמעת, אף אם אין בו כדי לשלול את עצם האחריות. ראו על"ע 2531/01 **חרמון נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין הנ"ל** וכן ע"א 2595/96 **ד"ר מוסקונה נ' שר הבריאות**.
9. חובת התיעוד המקצועי מעוגנת בסעיף 17 **לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996**, ומהווה אבן יסוד בפעילות הטיפולית והאבחונת. היעדר תיעוד בזמן אמת פוגע הן באיכות הטיפול והן ביכולת הבקרה בדיעבד.
10. אשר לפרסום: סעיף 46 **לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977**, לאחר תיקונו, קובע נקודת מוצא של פרסום החלטות משמעת, כחלק מחובת השקיפות וההגנה על הציבור.

דיון והכרעה

11. המעשים שבהם הורשע הנקבל הם מן הסוג הפוגע בליבת המקצוע. מתן חוות דעת מקצועית בהקשר הנוגע לקטינים, ללא תשתית בדיקה מלאה וללא הקפדה על כללי האובייקטיביות והתיעוד, עלול להשפיע השפעה ממשית על זכויות יסוד ועל טובת הקטין. מדובר בפגם מהותי, ולא בכשל טכני.

12. אין בידינו לקבל את הטענה כי די בכך שהמסקנות שנכללו בחוות הדעת עשויות היו להתיישב בדיעבד עם התפתחויות מאוחרות, כדי להקהות מחומרת הפגם. הדין המשמעותי בוחן את אופן הפעולה ואת עמידתו בסטנדרטים מקצועיים, ולא רק את התוצאה.
13. גם הסתמכות על מסמכים חיצוניים אינה פוטרת מחובת הזהירות המקצועית. על בעל מקצוע להבחין בבירור בין ממצאים שנבדקו על ידו לבין מידע משני, ולהציג את הדברים באופן מדויק ומאוזן.
14. לצד זאת, אין להתעלם מן הנסיבות לקולא: חלפו שנים מאז האירועים ומדובר בפרק זמן משמעותי, אשר יש בו כדי להקהות את הצורך באמצעי משמעת מחמיר במדרג העליון, במיוחד בהיעדר אינדיקציה להתנהלות חוזרת.
15. עוד עומד לזכות הנקבל עבר מקצועי ארוך ונקי, ללא הרשעות משמעותיות קודמות, לאורך עשרות שנות עיסוק. נתון זה אינו שולל הטלת אמצעי משמעת, אך יש בו משקל ממשי בקביעת מידתו.
16. אשר להיעדר הבעת חרטה, אין בכך כשלעצמו כדי להצדיק החמרה משמעותית. זכותו של נקבל לחלוק על ההכרעה בעניינו, ואין למצות עמו את הדין רק מטעם זה.
17. למעלה מן הצורך, הוועדה דוחה את טענות הנקבל בדבר פגמים בהליך. טענות וגם עדות הנקבל נשמעו בפני וועדת המשמעת במשך שעות ארוכות והתאפשר לו להגיש כל בקשה אפשרית. הנקבל קיבל ארכות נדיבות כל אימת שביקש. גם באורך טיעונו בכתב לגבי הטלת אמצעי המשמעת חרג ב"כ הנקבל פי 2 מן המירב שנקבע על ידי הוועדה.
18. לאחר איזון מכלול השיקולים, מצאנו כי אין מקום להטלת התליה בפועל, אך אין גם מקום להסתפק באמצעי משמעת הצהרתי בלבד.

אמצעי המשמעת

19. הוועדה מורה על הטלת אמצעי המשמעת של התליית רישיון על תנאי למשך חודשיים, לתקופה של שנתיים. התנאי הוא כי במהלך תקופה זו לא יעבור הנקבל עבירת משמעת מן העבירות הנוגעות לעריכת חוות דעת מקצועית ללא תשתית מספקת, פגיעה באובייקטיביות המקצועית, הפרת חובת קבלת הסכמה כנדרש או אי ניהול רשומה מקצועית כדיון, כמשמעותן בסעיף 33 (1) ו- 33 (3) לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977.
20. אמצעי משמעת זה מבטא איזון ראוי בין חומרת המעשים לבין נסיבות המקרה, וכן היעדר הרשעות קודמות, חלוק הזמן וגילו המבוגר של הנקבל. ההתליה על תנאי משדרת מסר הרתעתי ממשי ומציבה גבול ברור להתנהלות עתידית, מבלי לפגוע פגיעה בלתי מידתית בעיסוקו של הנקבל בשלב זה.

פרסום

21. הוועדה מורה על פרסום ההחלטה בציון שמו המלא של הנקבל, בהתאם לסעיף 46(א)(1) לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977.
22. זאת, נוכח מהות ההפרות שנקבעו, הנוגעות לליבת האתיקה והמקצוע, והצורך בהבטחת אמון הציבור. פרסום שמו של בעל מקצוע שהורשע בעבירות משמעת מסוג זה אינו רק אמצעי ענישה, אלא כלי מהותי

להגנה על הציבור ולהבטחת שקיפות. הוא מאפשר לציבור להסתמך על מידע מלא בבואו לבחור שירות מקצועי, ותורם להטמעת נורמות מקצועיות ברורות בקרב העוסקים בתחום.

23. הנקבל לא הציג טעמים מיוחדים המצדיקים חריגה מהכלל הנ"ל בדבר פרסום.

24. בנסיבות העניין, ובהינתן טיב ההפרות, הוועדה סבורה כי האינטרס הציבורי בפרסום מלא גובר על הפגיעה בנקבל. פרסום חלקי או אנונימי לא היה משיג את התכלית ההרתעתית והציבורית הנדרשת.

סוף דבר

25. הוועדה מטילה על הנקבל התליית רישיון על תנאי כאמור לעיל, ומורים על פרסום ההחלטה בציון שמו המלא.

ניתנה היום, 26.3.2026.

ד"ר רוברט אפשטיין
פסיכולוג בשירות המדינה

עו"ד אפרת רוזנבלט, יו"ר
נציגת שר המשפטים

ד"ר יהונתן דבש
נציג מועצת הפסיכולוגים

ועדת המשמעת (פסיכולוגים)